

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu V.** bytom v S. zastúpeného *JUDr. J., advokátom* so sídlom v M., **proti žalovanému Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Mierová 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 3.7.2006 č. 27666/06-1409, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S 15/06-50 zo dňa 2.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S 15/06-50 zo dňa 2.12.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 47,26 eura, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného zo dňa 3.7.2006 č. 27666/06-1409 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Označeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou č. R-17259/2006-5334 zo dňa 4.5.2006, ktorým žalobcu, služobne zaradeného na pobočke Colného úradu Ubl'a ako samostatný referent, prepustil zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1988 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe colníkov“) z dôvodu, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby konštatujúc, že žalobca porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/,

g/, h/ zákona o štátnej službe colníkov tým, že v dennej zmene dňa 11.4.2006 na stanovisku dovoz na PCÚ Ubl'a napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že motorové vozidlo ev. č. AO 1092 AC malo byť podrobené súčinnostnej kontrole príslušníkmi colnej správy a policajného zboru nastupujúcej nočnej zmeny v zmysle režimových opatrení, svojvoľne rozhodol a umožnil návrat predmetného vozidla z colného priestoru na územie Ukrajiny bez vykonania colnej a pasovej kontroly, čím nekonal v súlade s Režimom hraničného priechodu Ubl'a a svojím konaním porušil zásady vzájomnej spolupráce príslušníkov colnej správy a policajného zboru ustanovených v článku 3 ods. 2 písm. b/ a v článku 4, lebo znemožnil výkon spoločnej kontroly v predmetnom vozidle označenom na základe operatívnej informácie príslušníkov oddelenia hraničnej kontroly (ďalej len „OHK“) za podozrivé z nezákonného dovozu tovaru – cigariet. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi ich náhradu v sume 14.272,--Sk na účet jeho právneho zástupcu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že zistený skutkový stav je nedostačujúci na posúdenie veci a názor žalovaného, že žalobca porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom, je predčasný. Poukázal na to, že výpovede svedkov vypočutých v správnom konaní sú rozporné, a preto považoval za potrebné vykonanie konfrontácie svedkov za tým účelom, aby bolo jednoznačné, či, kto a kedy dal príkaz, aby predmetné motorové vozidlo opustilo územie Slovenskej republiky, a kedy presne sa žalobca dozvedel o tom, že práve na ňom bude vykonaná súčinnosťná kontrola, lebo len vtedy bude možné s plnou zodpovednosťou uzavrieť, že sa dopustil porušenia služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom. Krajský súd uviedol, že bude tiež potrebné, aby sa správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal aj s tým, za akých podmienok môže vozidlo opustiť colný priestor, lebo pre daný prípad všetky uvedené skutočnosti majú význam. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. a úspechom žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil. Namietal, že krajský súd nedostatočne a nesprávne posúdil okolnosti zistené a zdokumentované v konaní o prepustení žalobcu, a to najmä v tom, že nebral do úvahy okolnosť zrejmu zo zápisnice spísanej so žalobcom na OZ Čierna nad Tisou, že žalobca dopytom u vodiča predmetného vozidla zistil, že pasová kontrola u neho nebola ukončená, na základe ktorej informácie mohol a mal jednoznačne vedieť, že nemôže pristúpiť k vykonaniu colnej kontroly, nakoľko režimové opatrenia na hraničnom priechode Ubl'a ustanovujú, že u vozidiel, ktoré vystupujú z územia Slovenskej republiky na Ukrajinu sa najprv vykoná pasová kontrola, a teda takáto situácia mala viesť žalobcu k súčinnosti s príslušníkmi OHK na hraničnom priechode Ubl'a, u ktorých sa mal informovať na situáciu predmetného vozidla. Žalovaný mal za to, že k takémuto konaniu žalobcu malo viesť ustanovenie článku 3 ods. 1 režimových opatrení na hraničnom priechode Ubl'a, s ktorými bol riadne oboznámený a v praxi sa ním bežne riadil, avšak v danom prípade v súlade s ním žalobca

nepostupoval, ale sa svojvoľne a bez racionálneho odôvodnenia rozhodol predmetné vozidlo presunúť na stanovisko výstup z územia Slovenskej republiky. Poukázal na to, že žalobca vo svojej výpovedi priznal toto svoje pochybenie ospravedlňujúc svoje konanie tým, že predmetné vozidlo prekážalo iným vozidlám pasovo a colne vybaveným. Žalovaný namietal, že ďalšou dôležitou skutočnosťou, ktorej súd nepriložil patričnú vážnosť, bolo nesprávne informovanie colníka Lapišáka žalobcom o tom, že predmetné vozidlo je vrátené na územie Ukrajiny, v dôsledku čoho tento colník, vykonávajúci službu na stanovisku výstup z územia Slovenskej republiky na Ukrajinu, zdvihol rampu a umožnil predmetnému vozidlu vrátiť sa na územie Ukrajiny, z čoho je zrejmé, že žalobca predmetné vozidlo vrátil na územie Ukrajiny len na základe vlastného rozhodnutia bez vedomia orgánov OHK, hoci o tejto skutočnosti v zmysle článku 6 ods. 1 režimových opatrení mal informovať príslušníkov OHK. Žalovaný bol preto toho názoru, že po zvážení a vyhodnotení okolností, za ktorých vrátil žalobca predmetné vozidlo bez vykonania pasovej a colnej kontroly na územie Ukrajiny, nebolo potrebné vykonať konfrontáciu svedkov, nakoľko z vykonanej konfrontácie by nezistil žiadne nové okolnosti. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bolo vydané po zvážení všetkých okolností a po preukázaní, že žalobca porušil ustanovenia režimových opatrení na hraničnom priechode Ubl'a, a tým porušil zvlášť hrubým spôsobom služobné povinnosti a služobnú prísahu aj s prihliadnutím na to, že toto porušenie služobnej disciplíny žalobcom malo nepriaznivý vplyv na súčinnosť pri výkone služby príslušníkov OHK a colnej správy na hraničnom priechode Ubl'a. Konštatoval, že služobná disciplína, ktorá spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, je základom pre kvalitné splnenie služobných povinností, od ktorých sa v konečnom dôsledku odvíja aj kvalita ochrany ekonomických záujmov Európskeho spoločenstva, a preto z porušenia služobnej disciplíny a svojvoľného konania žalobcu bolo podľa neho potrebné vyvodit' taký záver, ktorý by zabezpečil navodenie vzájomnej dôvery v súčinnosti pri výkone služby medzi zložkami OHK a colnej správy na hraničnom priechode Ubl'a, na základe čoho považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a spravodlivé.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti ani dôkazy, ktoré by potvrdzovali nesprávnosť napadnutého rozsudku, nakoľko súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkový a právny stav veci, a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobca mal vedomosť o tom, že predmetné vozidlo malo byť podrobené súčinnostnej kontrole, pretože toto tvrdenie je v rozpore s vykonanými dôkazmi - výpoveďami svedkov vedúceho zmeny Bc. V., colníka M. a riaditeľa OHK PZ Ubl'a Mgr. M., ktorí nepotvrdili, že túto informáciu odovzdali žalobcovi. Považoval za nerelevantné poukazovanie žalovaného na neukončenú pasovú kontrolu v predmetnom vozidle, nakoľko pasová kontrola nebola ani začatá príslušníkmi OHK PZ. Namietal, že žalobca nemohol porušiť článok 3 ods. 2 písm. b/, ods. 3 ani článok 4 Režimu hraničného priechodu Ubl'a s ohľadom na skutočnosť, že žalobca nemal v hore uvedenom smere žiadnu informáciu, a preto nemohol narušiť žiadnu spoluprácu ani žiadne zásady rovnoprávnosti. Žalobca zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 47,26 eura.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou č. R-17259/2006-5334 zo dňa 4.5.2006, ktorým žalobcu, služobne zaradeného na pobočke Colného úradu Ubl'a ako samostatný referent, prepustil zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov z dôvodu, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby konštatujúc, že žalobca porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona o štátnej službe colníkov tým, že v dennej zmene dňa 11.4.2006 na stanovisku dovoz na PCÚ Ubl'a napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že motorové vozidlo ev. č. AO 1092 AC malo byť podrobené súčinnostnej kontrole príslušníkmi CS a PZ nastupujúcej nočnej zmeny v zmysle režimových opatrení, svojvoľne rozhodol a umožnil návrat predmetného vozidla z colného priestoru na územie Ukrajiny bez vykonania colnej a pasovej kontroly, čím nekonal v súlade s Režimom hraničného priechodu Ubl'a a svojím konaním porušil zásady vzájomnej spolupráce príslušníkov PZ a CS ustanovených v článku 3 ods. 2 písm. b/ a v článku 4, lebo znemožnil výkon spoločnej kontroly v predmetnom vozidle označenom na základe operatívnej informácie príslušníkov oddelenia hraničnej kontroly za podozrivé z nezákonného dovozu tovaru – cigariet.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Základné práva a povinnosti colníka sú ustanovené v § 44 zákona o štátnej službe colníkov. Podľa ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ citovaného ustanovenia colník je povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 43 zákona o štátnej službe služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú ustanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Dňa 15.1.2003 bol schválený riaditeľom odboru hraničnej a cudzineckej polície PZ Prešov a riaditeľom Colného úradu Prešov Režim hraničného priechodu Ubl'a (ďalej len „režim“), ktorého právnym základom sú medzinárodné zmluvy, ktorými sú jednotlivé strany viazané, a Dohoda medzi úradom hraničnej a cudzineckej polície Policajného zboru a Colným riaditeľstvom Slovenskej republiky o spolupráci a vzájomnej pomoci zo dňa 14.8.2002.

Podľa článku 3 ods. 2 písm. b/ režimu príslušníci oboch zložiek spolupracujú a v dennom kontakte koordinujú činnosť v oblasti výkonu spoločných kontrol zameraných najmä na odhaľovanie nelegálnej migrácie, nedovoleného dovozu, prevozu a vývozu najmä omamných a psychotropných látok a jedov, zbraní, streliva, výbušnín, jadrových a rádioaktívnych látok a kradnutých motorových vozidiel.

Podľa § 230 ods. 1/ až 3/ zákona o štátnej službe colníkov:

(1) Rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, vychádzať zo skutočného stavu vecí a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

(3) V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Vlastný výrok rozhodnutia nepresvedčí úplne o správnosti rozhodnutia, ak nebude riadne odôvodnený. Odôvodnenie je zhrnutím všetkých zistených skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia. Musí preto úplne zodpovedať skutočným výsledkom uskutočneného konania. Zákon o štátnej službe colníkov výslovne v ustanovení § 230 ods. 3 ustanovuje, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. V odôvodnení je potrebné reagovať na pripomienky a návrhy účastníka konania, na jeho vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a vysporiadať sa i s prípadnými rozpormi v jednotlivých dôkazoch. Potom by mali byť uvedené závery o tom, ktoré skutočnosti sú považované za nepochybne zistené, posúdi sa právny význam týchto skutočností a vysloví sa úsudok o predmete konania. S poukazom na právnu normu citovanú vo výroku rozhodnutia sa zdôvodní jej použitie v konkrétnom prípade. Je sice

možné zvoliť aj iné usporiadanie odôvodnenia so zreteľom na povahu tej ktorej prejednávanej veci, ale v každom prípade je potrebné, aby bola dobre vystihnutá podstata veci a aby odôvodnenie nebolo zaťažované údajmi a úvahami bezvýznamnými, ktoré by boli na úkor zrozumiteľnosti.

Týmto požiadavkám žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a ani rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo toto prvostupňové rozhodnutie potvrdené, nevyhovuje.

V prejednanom prípade obsahuje prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu formálne náležitosti, t.j. výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, ako aj dátum vydania a podpis s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie služobného funkcionára, výrok rozhodnutia, ustanovenie právneho predpisu podľa ktorého bolo rozhodnuté - § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov a odkaz na § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ citovaného zákona. V odôvodnení je popísaný dôvod prepustenia so skutočnosťami ho zakladajúcimi, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, že by sa služobný orgán zaoberal nasledujúcimi otázkami, ktoré sú nevyhnutné pre správne posúdenie veci: a/ obsahom a rozsahom neurčitého právneho pojmu „porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti **zvlášť hrubým spôsobom**“, b/ otázkou či žalobca svojím konaním naozaj porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, c/ subjektívnou stránkou konania žalobcu. Žalovaný, ktorého rozhodnutie po formálnej stránke požiadavkám kladeným na rozhodnutie tiež vyhovuje, vo výroku rozhodnutia zamietol odvolanie proti napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu a súčasne toto rozhodnutie potvrdil, bez toho, aby sa rovnako otázkami vyššie naznačenými bližšie zaoberal, pritom na rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov je nutné pozeráť sa ako na jeden celok. Z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ani z rozhodnutia žalovaného nie je náznak uskutočnenia úvah o obsahu a rozsahu neurčitého právneho pojmu „porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom“ a o subjektívnej stránke konania žalobcu. Bez vyššie uvedených úvah nie je možné v žiadnom prípade považovať rozhodnutie žalovaného za správne a súladné so zákonom. Žalovaný postupoval tak, že v odôvodnení svojho rozhodnutia iba zrekapituloval vývoj veci, zhrnul skutkové zistenia z výpovedí jednotlivých svedkov citujúc dôvody prvostupňového rozhodnutia, reagoval na odvolacie námietky žalobcu, avšak tiež rozhodol bez toho, aby svoje závery odôvodnil vo vyššie naznačenom smere. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky tak nezostáva iné, než konštatovať, že sa žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia iba stotožnil so závermi správneho orgánu prvého stupňa bez toho, aby žalovaný vo svojom rozhodnutí urobil záver o tom, či možno konanie žalobcu posúdiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti v zmysle § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov alebo nie, keď žalovaný iba konštatoval, že žalobca porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona o štátnej službe colníkov, avšak v hodnotení konania žalobcu z hľadiska jeho intenzity sa už podrobnejšie nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že základom pre úsudok o prepustení colníka zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o služobnom pomere colníkov je úsudok o obsahu a rozsahu neurčitého právneho pojmu „porušenie služobnej prisahy alebo služobnej prisahy zvlášť hrubým spôsobom“. Až po tom, keď správny orgán tento neurčitý právny pojem vyloží, môže ho konfrontovať so skutkovým zistením konkrétneho prípadu a usúdiť, či konanie colníka spočívajúce v porušení služobnej prisahy dosiahlo takej intenzity, že napĺňa zákonný znak zvlášť závažného porušenia. Nie je pritom pochybné, že vyššie uvedené platí aj pre posudzovanú vec, lebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti je rovnako ako porušenie služobnej prisahy zvlášť hrubým spôsobom neurčitým právnym pojmom. Úsudok o obsahu a rozsahu vyššie uvedeného neurčitého právneho pojmu v rozhodnutiach správnych orgánov chýba.

Absencia uvedených úvah zakladá zjavnú nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov a Krajskému súdu v Prešove je potrebné vytknúť, že sa náležitým spôsobom nepreskúmateľnosťou žalobou napadnutého správneho rozhodnutia nezaoberal a zo zistených väd nevyvodil zodpovedajúce závery. Tento súd bol síce viazaný žalobnými bodmi, ovšem i tu mala táto viazanosť svoje výnimky a to v ustanovení § 250j ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný. Na tom nič nemení to, že v žalobe nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia nebola namietaná. K tomu, aby súd takýto záver urobil, nie je potrebné, aby žalobca nepreskúmateľnosť namietal, ak dôjde súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, zruší ho bez toho, aby sa žalobcovými námietkami vecne zaoberal. Všeobecne však platí, že ak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bráni takýto nedostatok spravidla posúdeniu dôvodnosti iných žalobných námietok.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo však správne zrušené krajským súdom, lebo v ňom chýbali okrem skutkových aj úvahy správneho orgánu, ktoré viedli k jeho vydaniu. Pokiaľ Krajský súd v Prešove nevzal nepreskúmateľnosť správneho rozhodnutia do úvahy, urobil tak Najvyšší súd Slovenskej republiky, i keď námietka nepreskúmateľnosti nebola súčasťou odvolania.

Pokiaľ išlo o dôvod zrušenia preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu krajským súdom, tento považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za správny, nakoľko žalovaný v konaní nedostatočne a tým aj nesprávne vec posúdil a doterajšie zistenia nedávajú dostatočný najmä právny podklad pre záver o takom porušení služobnej prisahy a služobnej povinnosti zo strany žalobcu, ktoré napĺňa dôvody prepustenia zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov, pretože služobné orgány neskúmali všetky okolnosti prípadu, najmä nevenovali pozornosť tým skutočnostiam, ktoré mohli byť žalobcovi na prospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny vo výroku potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (písomné vypracovanie vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného) s režijným paušálom vo výške 47,26 eura tak, ako ich vyčíslil žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu. S poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2010

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth